

PvdA S&D

PvdA-Eurodelegatie 2014-2017

Veel werk gedaan, veel werk te doen

Foto: European Parliament (Flickr)

‘Een Europa waar mensen en niet markt en munt centraal staan’

Inhoudsopgave

Strijd voor een Europa dat werkt.....	06
Paul Tang.....	08
Harde aanpak belastingontwijking.....	08
Investeren in een sociale muntunie.....	08
Stabiele kapitaalmarkten, dienstbare banken.....	10
Het geld en Europees voetbal.....	11
Agnes Jongerius.....	15
Gelijk loon voor gelijk werk.....	15
EU en handelsverdragen.....	15
Sociaal Europa nog ver weg.....	16
Schone kleren.....	17
Kati Piri.....	21
Dialog over mensenrechten in Turkije.....	21
Op bezoek bij vluchtelingen.....	21
Rechtsstaat ook in EU onder druk.....	22
Familie Yunus herenigd in Nederland.....	23
In Nederland.....	27
Organisatie.....	29
Vergoedingen en nevenfuncties.....	31

Strijd voor een Europa dat werkt

Europa zit in zwaar weer. En de storm is nog lang niet uitgeraasd. Halverwege ons verkiezingsmandaat (2014 – 2019) is niet te ontkennen dat de Europese samenwerking niet levert waarop de burger hoopt. De Europese Unie wordt vaak gezien als een deel van het probleem, niet als de sleutel tot de oplossing.

Als PvdA-Eurodelegatie werken wij met overtuiging aan een herkenbare sociaal-democratische agenda. Voor een Europa waarin niet de markt en de munt, maar de mens centraal staat. Voor een Europa waarin Brussel niet ver weg, maar dichtbij is. In het bijgevoegde verslag in hoofdlijnen een aantal onderwerpen en thema's, waarop wij actief zijn.

Het zware weer sterkt onze overtuiging, dat er volop energie gestoken moet worden in een Europa, dat werkt. Een Europa, dat de burger weer het vertrouwen geeft dat samenwerking en solidariteit in Europa 'loont'. Het is onze vaste overtuiging, dat op veel terreinen Europa onvermijdelijk is. Niet als doel op zich, maar als middel om in onderlinge samenwerking iedereen in Europa een vertrouwenwekkend schild te bieden tegen de bedreigingen van deze tijd.

En die bedreigingen zijn er op tal van fronten. Terreur werpt ook zijn schaduw over Europa. De vluchtelingencrisis schreeuwt nog steeds om effectieve, solidaire Europese antwoorden. Het herstel van de economie komt op gang, maar is nog steeds broos. De Europese Unie wordt aan zijn buitengrenzen geconfronteerd met een 'ring of fire', van een eigenzinnig Rusland tot een explosief Midden-Oosten.

Uiteraard heeft de Britse keuze voor een Brexit een domper gezet op de Europese samenwerking. De onderhandelingen over het vertrek van Groot-Brittannië uit de Europese Unie zullen in 2017 op gang komen. Het zal tot lastige dilemma's leiden: hoe geven we vorm aan een nieuwe relatie zonder Groot-Brittannië te belonen voor dat vertrek? Hoe voorkomen we dat eurosceptici het overleg zullen oppakken als pleidooi voor een verdere desintegratie van de EU? De komst van de nieuwe Amerikaanse president Donald Trump zal ongetwijfeld de onzekerheid over internationale samenwerking verder aanwakkeren.

Het ziet er daarom naar uit dat 2017 opnieuw een cruciaal jaar wordt voor de Europese Unie. Niet in de laatste plaats als gevolg van de verkiezingen, die in een groot aantal landen op de agenda staan. Uiteraard in Nederland, maar ook de Duitse en Franse kiezers gaan naar de stembus. De uitkomst zal zonder twijfel een impact hebben op het functioneren van de Europese Unie, die in de voorbije jaren toch al zwaar te lijden had van de beperkte bereidheid van een aantal lidstaten om samen aan oplossingen te werken. Het gevaar van een verdere stagnatie is niet denkbeeldig.

Er is dus geen tijd om bij de pakken neer te zitten. Ook in de tweede helft zullen we in het Europees Parlement blijven strijden voor onze sociaaldemocratische idealen. Om vorm te geven aan een Europa, dat staat voor zijn burgers.

Paul Tang

Harde aanpak belastingontwijking

Al sinds mijn tijd als lid van de Tweede Kamer maak ik me hard voor de aanpak van belastingontwijking door multinationals. Ons land is voor veel internationale bedrijven dé draaischijf om winsten naar belastingparadijzen door te sluizen. De schandalen van Luxleaks, Bahamaleaks en Panama Papers hebben gezorgd voor momentum voor een Europese aanpak.

Als lid van de EP-onderzoekscommissies, die naar aanleiding van deze onthullingen zijn ingesteld, heb ik namens de sociaal-democraten in het Europees Parlement mee kunnen schrijven aan initiatieven en wetgeving, die belastingontwijking een stuk moeilijker maken. Het voorstel om bedrijven per land over de betaalde belastingen te laten rapporteren, voert de druk op belastingontwijkende bedrijven verder op. Het wordt daardoor lastiger om winsten te verstoppen in belastingparadijzen. Verder zijn de internationale afspraken, die gemaakt zijn door de OESO-landen, omgezet in Europese wetgeving.

De strijd tegen belastingontwijking is echter een van lange adem en die zal ik met veel overtuiging blijven voortzetten. Het kan niet zo zijn, dat de

Nederlandse burger gewoon tot op de cent nauwkeurig belasting moet betalen, terwijl multinationals met hun miljardenomzetten met 'trucs' de dans weten te ontspringen. Een Europese aanpak van deze misstanden is de enige, effectieve weg. Als hoofdonderhandelaar zal ik me bijzonder inzetten voor een gemeenschappelijke grondslag voor winstbelasting.

Investeren in een sociale muntunie

Investeren is de toekomst. In onderwijs en onderzoek, in duurzaamheid, in infrastructuur. Dat geeft niet alleen een economische opkikker op de korte termijn, het legt ook de basis voor een toekomstbestendig en innovatief Nederland en Europa.

Na jaren van botte bezuinigingen is in Europa die omslag gaande. Zo kwam de Europese Commissie met een Europees Investeringsfonds. Het moet helpen de Europese economie verder aan te zwengelen. De strakke teugels van het groei- en stabiliteitspact mogen een beetje vieren. Zo bleven boetes uit voor Spanje en Portugal toen die landen de begrotingsregels overtraden.

Die omslag is nodig. Rigide bezuinigingsregels, zoals de 3%-norm,

Carolien de Heer en Paul Tang bieden Starbucks een rode aanslagbrief aan voor vele miljoenen ontweken belasting.

hebben de crisis alleen maar verdiept. Landen zijn uit elkaar gegroeid, in plaats van naar elkaar toe. Tegelijk is de rente laag. Om de eurozone als geheel de goede kant op te sturen, moet er meer ruimte voor extra investeren komen.

In het Europees Parlement werk ik namens mijn sociaaldemocratische fractie aan voorstellen voor die andere euro. Niet langer gebaseerd op onuitvoerbare of rigide regels. Maar een euro die steunt op politieke keuzes en besluiten. Die oog heeft voor de economische én de sociale toekomst van onze samenleving. Die omslag kan lang niet overal, maar wél in het Europees Parlement op bijval rekenen.

Stabiele kapitaalmarkten, dienstbare banken

Lessen leren en trekken uit de financiële crisis. Na de Bankenunie heeft de Europese Commissie voorstel-

len gedaan voor een Kapitaalmarktunie. Dat moet ervoor zorgen dat MKB-bedrijven minder afhankelijk van bankkredieten worden. Het belangrijkste wetgevende dossier is daarbij 'securitisatie', een manier om leningen door te verkopen.

Als rapporteur namens het Europees Parlement heb ik me verzet tegen de technocratische aanpak, die de Commissie en de lidstaten voorstonden. De handel in slechte leningen, zoals rommelhypotheeken, was een hoofdoorzaak van de voorbije financiële crisis. Daarom heb ik geijverd voor meer transparantie en beperking van de risico's en daarvoor gelukkig steun in het Parlement weten te vinden.

Daarnaast blijft het reguleren van banken actueel, zeker in Europa. Kijk naar de onrust rond Deutsche Bank en de Italiaanse banken. De Bankenunie is nog niet af. Ik pleit voor gezonde, sterke banken, die hun eigen broek ophouden en niet overeind worden gehouden met

belastinggeld. Een rapport met deze boodschap werd in februari 2016 door het EP aangenomen. Ik was 'schaduwrapporteur', woordvoerder van mijn fractie bij dit dossier.

Als 'schaduwrapporteur' bereikte ik in juni 2016 een akkoord over een herziening van de Pensioenrichtlijn. Hoewel pensioenbeleid bovenal een nationale aangelegenheid is, scherpt de nieuwe richtlijn een aantal minimum-eisen aan. Bijvoorbeeld als het gaat om verhuizing van pensioenfondsen naar het buitenland. Ook worden fondsen nu verplicht om verantwoording af te leggen over hun investeringen. Pensioenfondsen krijgen zo prikkels om hun langjarige investeringen een duurzame of sociale bestemming te geven.

Het geld en Europees voetbal

Naast een sport en een spel om naar te kijken, is voetbal verworden tot een miljardenbedrijf. De rol van het Grote Geld

dreigt het topvoetbal om zeep te helpen. Van een eerlijke competitie is geen sprake meer, nu de rijkste clubs uit de rijkste competities alle goede spelers en aanstormende talenten opkopen. Een deel van de spelers zit nu onnodig op de bank van topclubs, terwijl ze in een andere competitie of bij een kleinere club hadden kunnen schitteren in het stadion.

Na grondig onderzoek te hebben gedaan, blijkt dat er een duidelijke Europese dimensie zit aan de regels van het voetbal. Zo is het huidige transfersysteem gebaseerd op afspraken tussen de Europese Commissie en de FIFA. Door samen te werken met de voetballersvakbond FIFPRO willen we de druk opvoeren om de transferregels zo aan te passen, dat de competitie eerlijker wordt. De komende tijd wil ik die actie ook vastleggen in een resolutie van het Europees Parlement. In het belang van spelers, clubs en supporters. In het voetbal moet de bal rollen, niet het geld.

Foto: Socialists and Democrats (Flickr)

**‘Geen uitverkoop
Europese normen en
waarden’**

Agnes Jongerius

Gelijk loon voor gelijk werk

Als rapporteur namens het Europees Parlement werk ik aan een eerlijkere Europese arbeidsmarkt. Waar iedereen op dezelfde werkplek hetzelfde loon krijgt voor hetzelfde werk. Een van de stappen daartoe is de herziening van de zogeheten 'Detacheringsrichtlijn'. Hierin wordt het tijdelijk uitsturen van werknemers van het ene naar het andere EU-land geregeld. Die Europese regels worden nu door malafide werkgevers misbruikt om goedkopere arbeidskrachten uit met name Oost-Europa in West-Europese landen tegen lage lonen aan het werk te zetten.

Na lang wachten kwam de Europese Commissie in maart 2016 met voorstellen op dit punt. Die bevatten veel verbeteringen, maar gaan niet ver genoeg. In overleg met mijn christendemocratische co-rapporteur Elisabeth Morin-Chartier zijn in ons rapport daarom de rechten van werknemers sterker verankerd in deze richtlijn. 'Fundamentele sociale rechten van werknemers' en 'verbetering van werkomstandigheden' staan nu nadrukkelijk vermeld als juridische ijkpunten in de Europese wet. Daarmee is de richtlijn niet langer een instrument dat alleen de werkgevers in de kaart speelt.

Ondanks dit positieve resultaat streef ik naar nog verdere aanscherping van de Europese regels. Zo wil ik de duur van de detachering inperken van twee jaar naar zes maanden. Naast de lonen moet er ook gekeken worden naar het afdragen van sociale premies in het land waar de werknemer woont. Ook dat levert oneerlijke concurrentie op de arbeidsmarkt op.

Het streven is om in 2017 over deze nieuwe regelgeving een akkoord te bereiken met de EU-lidstaten. Met name uit Oost-Europa klinkt veel verzet. Het is zaak ook deze landen te overtuigen, dat op één Europese markt uitbuiting en verdringing onaanvaardbaar zijn.

EU en handelsverdragen

De bevoegdheid van de Europese Unie om handelsverdragen met derde landen af te sluiten, zorgt voor de nodige beroering in en buiten het Europees Parlement. De meest in het oog springende verdragen zijn die met de VS (TTIP) en Canada (CETA). De zorg is vooral dat het sluiten van deze mega-akkoorden zal leiden tot een uitverkoop van Europese normen en waarden, bijvoorbeeld op het gebied van arbeidsrecht, voedselveiligheid,

milieu en gezondheid.

Met steun van de sociaaldemocraten zijn in het debat tot nu toe al veel resultaten binnengehaald. Zo zullen ook de nationale parlementen de kans krijgen zich over deze verdragen uit te spreken. Ook het gevaar, dat bij conflicten multinationals via private rechtbanken miljardenclaims tegen overheden kunnen opeisen, is ingeperkt. Er wordt gezocht naar een meer publieke en eerlijkere vorm van rechtspraak.

Toch ben ik allerm minst gerust dat de nu besproken handelsverdragen uiteindelijk de toets der kritiek kunnen doorstaan. Of de aandacht voor mens en milieu niet het onderspit delft onder druk van de belangen van de bedrijven. Onduidelijk is nu of met de komst van president Trump in de VS de TTIP-onderhandelingen doorgaan. CETA is in zijn laatste fase van onderhandeling. Tot nu toe zijn mijn twijfels daarover niet weggenomen.

Sociaal Europa nog ver weg

De Europese Unie is nog steeds te veel 'markt en munt'. Een sociaal Europa is

ver weg. Voorzitter Jean-Claude Juncker van de Europese Commissie beloofde bij zijn aantreden, dat de sociale pijler van de EU een 'AAA'-status zal krijgen. Maar daar is in de praktijk weinig van terecht gekomen.

Ik knok voor een Europa, dat opkomt voor de belangen en rechten van al zijn meer dan 500 miljoen inwoners. Dat betekent niet in de laatste plaats een eerlijke Europese arbeidsmarkt, waar geen plek is voor uitbuiting en verdringing. Ook moeten de EU-lidstaten de ruimte krijgen om te investeren in een sociale en duurzame toekomst zonder teruggefloten te worden door de technocratische rekenmeesters van de Europese Commissie.

Een sociaal Europa vraagt ook om een voortvarende en financieel degelijk onderbouwde aanpak van de jeugdwerkloosheid. Fatsoenlijke arbeidsomstandigheden moeten op Europees niveau worden vastgelegd. Zoals ook uniforme Europese wetgeving over ouderschapsverlof. In mijn overtuiging kan alleen een geloofwaardig sociaal Europa rekenen op de steun van zijn burgers.

Schone kleren

Het is nu ruim drie jaar na de afschuwelijke ramp in een kledingfabriek in Bangladesh. Bij het instorten van Rana Plaza kwamen meer dan duizend werknemers om en raakten zeker tweeduizend mensen gewond. Een tragedie van ongekende omvang.

Na druk van onder meer het Europees Parlement heeft de kledingindustrie uiteindelijk in 2016 geld gedoneerd om de slachtoffers en nabestaanden financieel te compenseren. Een zeer terechte actie, waarmee uiteraard de problemen zelf niet zijn opgelost.

In november 2016 was ik op werk-

bezoek in Bangladesh. Ik heb toen veel goeds gezien; soms echte verbeteringen. Maar ook stilstand of zelfs achteruitgang. Zo is het voor werknemers in de kledingindustrie nog steeds buitengewoon moeilijk om zich in vakbonden te organiseren om een vuist te maken voor betere arbeidsomstandigheden.

We moeten dus, ook als Europees Parlement, blijven duwen om overheid en werkgevers in landen als Bangladesh in beweging te krijgen. Onze kleren zijn niet 'schoon' als de werknemers die ze maken 'vuil' werk moeten verrichten. In de tweede helft van mijn mandaat wil ik mij hiervoor met alle energie blijven inzetten.

Agnes Jongerius op werkbezoek bij de kledingindustrie in Bangladesh.

**‘Alleen een sociaal
Europa kan rekenen op
steun van de burger’**

Kati Piri

Dialogo over mensenrechten in Turkije

Zeker in de nasleep van de mislukte coup in de zomer van 2016 staat de rechtsstaat in Turkije zwaar onder druk. Mensenrechten worden niet gerespecteerd, van persvrijheid is geen sprake meer en met de arrestatie van verkozen politici wordt de democratie ernstig bedreigd. Daarmee handelt Turkije zo in strijd met de waarden en normen van de Europese Unie, dat de geloofwaardigheid van de EU zelf in het geding is.

Het Europees Parlement heeft daarom in november 2016 opgeroepen de onderhandelingen met Turkije over toetreding tot de EU te bevriezen. Met overgrote meerderheid volgde het parlement de aanbeveling, die ik als rapporteur namens het EP over Turkije had gedaan. Een beslissing, die helaas onvermijdelijk was.

Niet alleen de mislukte coup, een reeks terreuraanslagen drukken eveneens hun stempel op het land. Ik blijf de dialoog zoeken met Turkije. Met de regering, maar juist ook met de politieke oppositie en vertegenwoordigers van de Turkse samenleving, zoals maatschappelijke organisaties, journalisten en vertegenwoordigers van de rechtelijke macht. In de hoop dat

democratische hervormingen in de toekomst weer op de agenda staan. Zolang dat niet het geval is, is het zaak de democratische krachten in Turkije bij te staan.

Turkije is en blijft een belangrijke partner van Europa, onder meer als het gaat om de aanpak van de vluchtelingencrisis en bij het zoeken naar een oplossing van de burgeroorlog in Syrië. De Turkse bevolking de rug toekeren zou een historische fout zijn.

Op bezoek bij vluchtelingen

Als Europarlementariër heb ik vluchtelingenkampen bezocht, zowel binnen als buiten Europa.

In Hongarije zag ik dat bij lange na niet wordt voldaan aan de Europese minimumnormen voor opvang. Griekenland snakt naar hulp van andere EU-lidstaten, zoals hulp bij de afwikkeling van de massale asielaanvragen. Een eerlijke herverdeling van vluchtelingen binnen de EU zou de druk in de opvangcentra verminderen.

Mijn bezoek aan Jordanië en Libanon onderstreepte het belang van hervestiging, waarbij de meest kwetsbare vluchtelingen op een veilige en legale

manier naar Europa kunnen komen. Vaak zijn de kampen daar niet bij machte de benodigde medische of psychische hulp aan alle vluchtelingen te bieden.

Door gebrek aan medewerking van een aantal lidstaten komt die Europese aanpak van de vluchtelingencrisis nauwelijks van de grond. In het Europees Parlement onderhandel ik nu namens de fractie van sociaal-democraten over een betere regeling voor het hervestigen van vluchtelingen en betere minimumnormen voor hun opvang in Europa. Om het bijvoorbeeld onmogelijk te maken dat vluchtelingen in Griekenland in schamele tentjes de winter door moeten. Een rechtvaardig en effectief Europees vluchtelingenbeleid blijft één van de grootste prioriteiten van de EU.

Rechtsstaat ook in EU onder druk

Als voorvechter van mensenrechten

wereldwijd vind ik het van cruciaal belang, dat zeker binnen onze 'eigen' Europese Unie de principes van de rechtsstaat en de fundamentele rechten van alle mensen worden beschermd. Helaas is dit niet overal binnen de EU het geval. Het Hongarije van president Viktor Orbán en de conservatieve regering in Polen springen er daarbij in negatieve zin uit.

Ik heb de afgelopen jaren meerdere keren Hongarije bezocht. Mijn Hongaarse roots zijn daar natuurlijk niet vreemd aan. Ik sprak daar met oppositiepartijen, NGO's en journalisten over de aantasting van de rechtsstaat. De regering Orbán ontslaat rechters, sluit kritische kranten en voert een staatspropaganda over de ruggen van vluchtelingen. Zaken die echt niet kunnen in een Europese Unie van waarden en normen.

Maar laten we ons niet blindstaren op Hongarije en Polen, want het kan overal in Europa gebeuren. Daarom steun ik in het Europees Parlement het initiatief om het 'rechtsstaatmechanisme' te verbeteren. Het moet ervoor zorgen, dat regeringen die handelen in strijd met de democratische waarden daarop aangesproken kunnen worden. Door het invoeren van objectieve criteria en een onafhankelijke beoordelingscommissie kan de rechtsstaat ook in de EU beter beschermd worden.

Familie Yunus herenigd in Nederland

Hartverwarmend nieuws was het toen in de eerste helft van 2016 Leyla en Arif Yunus in Nederland werden herenigd met hun dochter Dinara. Zij verbleef al enige tijd in ons land, terwijl haar vader en moeder in hun geboorteland Azerbeidzjan als mensenrechten-activisten werden vervolgd en gevangengezet.

Leyla en Arif Yunus strijden in Azerbeidzjan voor de verbetering van de mensenrechten in hun land. Ze werden in 2014 opgepakt, nadat ze hadden opgeroepen tot een boycot van de eerste Europese Spelen in het land. Uit solidariteit met het paar woonde ik in 2015 het schijnproces tegen deze twee politieke gevangenen in hoofdstad Bakoe bij.

Voor 'verraad' en 'machtsmisbruik' werden Leyla en Arif tot achtenhalf en zeven jaar gevangenisstraf veroordeeld. Uiteraard was er van enig bewijs geen sprake en kreeg het paar tijdens het proces zelf niet het woord. Het proces was vooral bedoeld om andere mensenrechtenactivisten in Azerbeidzjan schrik aan te jagen.

Om gezondheidsredenen werd het paar in 2015 voorwaardelijk vrijgelaten. Onder druk van het Europees Parlement en met steun van minister Bert Koenders is het vervolgens gelukt de familie Yunus te herenigen in Nederland. Een heuglijk feit, waaruit nogmaals blijkt hoe waardevol internationale druk kan zijn in de strijd tegen schending van mensenrechten.

Kati Piri op bezoek bij Leyla en Arif Yunus nadat ze in Nederland zijn aangekomen.

Blijf op de hoogte!

Wie hopen dat je met dit verslag een beter beeld hebt van wat we doen in het Europees Parlement en waarom we dat doen. Mocht je nog vragen hebben mail dan naar: europa@pvda.nl.

We houden je graag op de hoogte van onze activiteiten en standpunten en horen ook graag wat jij daarvan vindt. Dus like ons op **Facebook** en volg ons op **Twitter** en **Instagram**.

In Nederland

Als PvdA-Eurodelegatie willen we in Nederland volop zichtbaar en aanspreekbaar zijn. In het 'Café Europa' zoeken we op ontspannen en informele wijze het gesprek op met geïnteresseerden. In Utrecht (16 september 2016) en Arnhem (11 november 2016) hadden het voorbije jaar op deze wijze succesvolle ontmoetingen plaats. Bij ons bezoek aan Utrecht bezochten we ook gezamenlijk het asielzoekerscentrum in de wijk Oog in Al.

Ook proberen we de onderwerpen en thema's, waarmee we in Europa aan de slag zijn, op bijeenkomsten in heel het land in dialoog met het publiek verder uit te diepen. Zo debatteerde Paul Tang in juni 2016 in CREA Amsterdam over de 'lessen van de financiële crisis'. 'Back to the future: the Cold War revisited' was het thema van een discussie met Kati Piri in De Balie Amsterdam in september 2015 over veiligheid in Europa. Agnes Jongerius zocht in Metaal Kathedraal in Utrecht in juni van dat jaar het debat op tijdens een bijeenkomst over het omstreden handelsverdrag met de VS, TTIP.

Verder ontvangen we naast werkbezoeken in Nederland met regelmaat in Europa geïnteresseerde groepen in het Europees Parlement in Brussel. Ook in de tweede helft van ons mandaat zullen we daar actief mee doorgaan.

Foto: StudioPonicSaabla

Organisatie

Voor ons werk worden we onvermoeibaar ondersteund door een team van enthousiaste medewerkers.

Delegatiesecretaris

Peter Heintze

Medewerkers

Erik Hormes

Nils de Neubourg

Lara Wolters

Michiel Kruyt

Gerard Oosterwijk

Peter van de Kasteelen

Mariska Heijs

Nienke van Heukelingen

Pers- en publieksvoorlichting

Steven Schotte

Stefanie de Ruiter

Paul Sneijder

Annelies Pilon

Vergoedingen en nevenfuncties

Het Europees Parlement stelt ons als Europarlementariërs geld en middelen ter beschikking om ons werk goed te kunnen doen. Het parlement houdt terecht streng toezicht op een juiste besteding van het geld. Daarom is de PvdA-Eurodelegatie een gedragscode overeengekomen over de omgang met deze vergoedingen. Deze gedragscode is bindend en openbaar.

Uitgangspunt van de gedragscode is dat leden van de Tweede Kamer en die van het Europees Parlement een vergelijkbaar inkomen en vergoedingsstelsel moeten kennen. Over ons bruto maandsalaris worden niet alleen Europese, maar ook Nederlandse belastingen ingehouden.

Onze gedragscode leidt ertoe dat wij een deel van de vergoedingen, die wij ontvangen, terugstorten aan het Europees Parlement. Zo hebben Europarlementariërs recht op een dagvergoeding voor het bijwonen van vergaderingen in Brussel en Straatsburg. De vergoeding is bedoeld voor verblijfskosten, zoals hotel, appartement en maaltijden. Voor de PvdA-Eurodelegatie is het uitgangspunt dat deze dagvergoedingen uitsluitend worden gebruikt voor gemaakte kosten. Alles wat meer wordt ontvangen wordt teruggeboekt naar het Europees Parlement.

Ook hebben Europarlementariërs de beschikking over een 'vergoeding van algemene uitgaven'. Deze is bedoeld voor administratie- en kantoorkosten. Ook hier geldt als uitgangspunt dat deze vergoeding alleen ingezet mag worden voor een goede uitoefening van de functie als Europarlementariër en voor het goed functioneren van de PvdA-Eurodelegatie als geheel. De delegatiesecretaris beheert het budget en een externe boekhouder moet jaarlijks vaststellen of de besteding van dat budget volgens de regels van de gedragscode is gedaan.

Nevenfuncties van de Europarlementariërs worden gepubliceerd op de website van het Europees Parlement. Voor inkomsten uit nevenfuncties gelden voor de PvdA-Europarlementariërs dezelfde regels als voor Tweede Kamerleden. Agnes Jongerius kiest ervoor de inkomsten uit haar nevenfuncties te schenken aan goede doelen.

Paul Tang
Agnes Jongerius
Kati Piri

Januari 2017

europa.pvda.nl